

kan dog frivilligt beslutte, at eksempelvis mellembalancen skal være revideret eller gennemgået af revisor.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 135 i årsregnskabsloven i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af bl.a. årsregnskabsloven, hvorefter revisionspligten foreslås reduceret for visse små virksomheder.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1.1. vedrørende konsekvensændringer som følge af revisionspligtens reduktion for visse små virksomheder.

Til nr. 45:

Efter den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 110, stk. 2, kan de beløb, som kan anvendes til sædvanligt ordinært udbytte, samt overskud optjent fra starten af det indeværende regnskabsår og frem til datoen for den mellembalance, der ligger til grund for beslutningen, anvendes til ekstraordinært udbytte.

Muligheden for ekstraordinært udbytte blev indsat ved lov nr. 226 af 31. marts 2004.

Formuleringen af den eksisterende bestemmelse har imidlertid i praksis givet anledning til tvivl om, hvorvidt reserver, som var bundet pr. statusdagen, men som efterfølgende i det indeværende regnskabsår var blevet til frie reserver, kunne uddeles som ekstraordinært udbytte. Den samme tvivl gjaldt ligeledes med hensyn til selskabers øvrige frie reserver, som var opstået i indeværende regnskabsår.

Hvis sådanne reserver ikke kunne anvendes til ekstraordinært udbytte, ville det betyde, at et aktieselskab, der havde opskrevet sine ejendomme til dagsværdi, og som solgte disse straks i det nye regnskabsår, ikke kunne uddele disse frie midler, før den næste ordinære generalforsamling. Modsat kunne et aktieselskab, der havde optaget sine ejendomme til historisk kostpris, og som solgte disse efter statusdagen, umiddelbart efter salget uddele disse indtægter som udbytte til aktionærerne, da indtægterne i dette selskab indgik direkte i overskuddet.

Tilsvarende ville midler, som f.eks. indskydes i et aktieselskab ved en kapitalforhøjelse til overkurs, først kunne uddeles som udbytte på en efterfølgende ordinær generalforsamling det følgende regnskabsår. Dette ville ikke forekomme logisk, eftersom den seneste ændring af aktieselskabsloven netop havde gjort overkursen til en fri reserve.

For at opnå klarhed over retstilstanden på dette punkt foreslås det, at det præciseres direkte i bestemmelsens ordlyd, hvilke midler der kan anvendes til ekstraordinært udbytte, herunder at frie reserver, der

er opstået eller blevet frigjorte i det indeværende regnskabsår, kan anvendes til ekstraordinært udbytte.

Det foreslås som følge heraf, at aktieselskabslovens § 110, stk. 2, ændres, således at det præciseres i bestemmelsens ordlyd, at sådanne frie reserver også kan anvendes til ekstraordinært udbytte. Tilsvarende gælder for frie reserver, der er opstået som følge af ændring af regnskabspraksis.

Bestyrelsens pligt efter § 109 a, stk. 3, nr. 2, til at erklære sig om, hvorvidt det ekstraordinære udbytte overstiger, hvad der er forsvarligt under hensyn til selskabets økonomiske stilling, vil også omfatte udlodning af sådanne reserver, der var bundne reserver på statusdagen, men som efterfølgende i det indeværende regnskabsår er blevet til frie reserver samt frie reserver, der er opstået i regnskabsåret.

Til nr. 46:

Udbyttebetaling sker typisk ved udbetaling af kontanter. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen accepterer imidlertid efter styrelsens administrative praksis, at udbytte også kan udbetales i andre værdier end kontanter. I så fald stiller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i praksis krav om, at der udarbejdes en vurderingsberetning i henhold til aktieselskabslovens § 6 a. Det skal bl.a. fremgå af erklæringen, at udbyttebetalingen mindst svarer til den ansatte værdi af det eller de aktiver, som udloddes til aktionærerne.

En udbyttebetaling i andre værdier end kontanter udgør den samme risiko for kreditorerne som en stiftelse eller kapitalforhøjelse i værdier. De samme beskyttelsesforanstaltninger, som opstilles for kapitalforhøjelser og stiftelser i andre værdier end kontanter, skal som følge heraf opstilles for kapitalnedsættelser i værdier, hvilket vil sige en vurderingsberetning udarbejdet af en uvildig vurderingsmand.

Det foreslås, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administrative praksis om en vurderingsberetning ved udbyttebetalinger i værdier kodificeres i lovtæksten, jf. det foreslåede *stk. 4* i aktieselskabslovens § 110. Herved opnås der klarhed over retstilstanden på dette område. Der vil være tale om en erklæring med høj grad af sikkerhed, idet vurderingsmanden positivt skal erklære, at det udloddede aktivs værdi højst svarer til det udloddede beløb.

Til nr. 47:

Efter den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 116, stk. 3, skal anmeldelse af beslutning om likvidation være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 2 uger efter, at beslutningen er truffet. Der er intet krav om, at det er likvidator, som skal være anmelder.